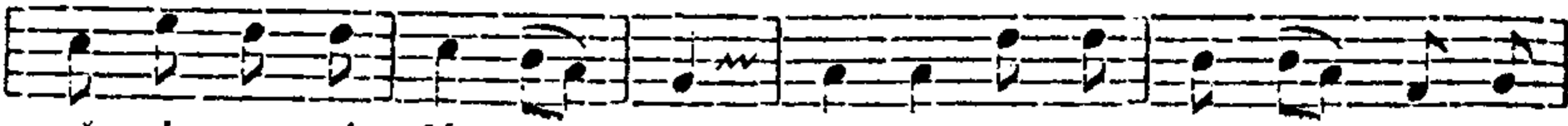

411.

Zhů-ru, zhů-ru pa-stuš-ko-vé vstá-vaj - te a sa na ty

vě - ci no - vé dí - vaj - te; na - ro - di - lo sa v Bet - lé - mě,

v chlěvě le - ží - cí na se - ně di - tá - ko, ke - ré sa ma

na - zý - va - ti Je - zulát - ko.

Honem, honem nemeškajte pospoľu,
 Netižte si s kopca bežeť na doľu;
 Tam je z dávna prisľíbený,
 Skrz proroky ohľášený Mesiáš,
 Skrz něj má byť poražený Goliáš.

Ten je náš dla svého Božství Stvořitel
 A v tem novém narození Spasitel;
 Který někdy umučený,
 Svět vykúpí zatracený na kříži
 A tak všecku moc ďábelskú poníží.

Dyž pak šťastně do Betléma přijdeme,
 Hned tam všeci na kolena padneme,
 Řka: Zavítaj ušlechtilý
 Vzácný hosti každú chvíli, Ježišku!
 Měj si našu poručenú dušičku.

Pozdravíme také Pannu Mariu,
 Že přinesla vzácnú za nás hostiu;
 I Jozefa, staříckého
 Pěstúna Ježiškového, neb oni
 První sú za nás u něho patroni.

Sláva Bohu nejvyššímu na nebi,
 Pokoj lidom dobrėj vůle na zemi;
 Slovo tělem učiněné
 A v jesličky položené děťátko
 A chce umřít za nás spíš, než jít zpátkem.